

ת"פ 36193/11/16 - פרקליטות המדינה, המחלקה הכלכלית נגד דיטמר קנוכלמן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 36193-11-16 פרקליטות המדינה, מחלקה
כלכלית נ' קנוכלמן

בפני כבוד השופטת נעה תבור
בעניין: פרקליטות המדינה, המחלקה הכלכלית
באמצעות ב"כ עו"ד ניר וינטראוב

המאשימה

נ ג ד

דיטמר קנוכלמן
באמצעות ב"כ עו"ד מיכה פטמן

הנאשם

נוכחים :

ב"כ המאשימה - עו"ד עמית שלום מפמת"א בשם פרקליטות המדינה - המחלקה הכלכלית.

ב"כ הנאשם - עו"ד מיכה פטמן

הנאשם - התייצב

[הדיון מתורגם לשפה האנגלית באמצעות מתורגמנית ביהמ"ש]

גזר - דין

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון

1. כתב האישום שלפני הוא כתב האישום שני שהוגש במסגרת פרשת מרמה רחבת היקף וחוצת גבולות בה מעורבים פרט לנאשם, גם מנכ"ל חברת כרטיסי אשראי לישראל בע"מ (כ.א.ל) ומנכ"ל חברת הבת כ.א.ל. אינטרנשיונל.

2. הנאשם היה בעלים במשותף ואיש קשר של חברות תיווך בתחום האשראי שאיגדו תחתן אתרי הימורים באינטרנט בין השנים 2005 ועד 2010. באותן שנים פעל מנכ"ל חברת כ.א.ל יחד עם מנכ"ל חברת הבת להגדלת מחזורי הסליקה הבינלאומית של כ.א.ל ולהגדלת רווחיות החברה, תוך חריגה מהכללים החלים על התנהלות שוק האשראי הבינלאומי ותוך שהם מציגים כוזבים שתכליתם לקלוט ולסלוק בתי עסק

שסליקתם נאסרה על ידי ארגוני האשראי הבינלאומיים.

3. להבנת האישום יש לדעת כי ארגוני האשראי הבינלאומיים הגדירו תחומי סליקה שונים, ביניהם הימורים, כתחומי סחר בסיכון גבוה ואסרו על הסולקים, לרבות חברת כ.א.ל וחברת הבת, לקבל לסליקה בתי עסק שפעילותם אינה חוקית במקום ביצוע העסקה. עוד יש לדעת כי בשלהי שנת 2006 אושר בקונגרס האמריקאי חוק שנועד לאסור הימורים באינטרנט. על מנת לעקוב ולפקח אחר סוגי הפעילות, נקבע קוד מספרי לכל ענף מסחר בעולם. בעקבות שינוי החקיקה האמריקאית, הבהירו ארגוני האשראי הבינלאומיים כי על המנפיקים האמריקאים לחסום עסקאות הימורים באינטרנט על פי הקוד שניתן לעסקאות אלו.
4. לקראת סוף שנת 2008 פנה הנאשם למנכ"ל כ.א.ל אינטרנשיונל וביקש לסלוק בתי עסק שמאגדים תחת מאגד שהוא מייצג. השניים סיכמו שכ.א.ל אינטרנשיונל תקלוט לסליקה מהמאגד אתרי ארנק אלקטרוני ואלו ישמשו כיסוי לתשלום פעילות של אתרי הימורים בהם הימרו מהמרים אמריקאים. הייחוד של תשלום באמצעות ארנק אלקטרוני הוא כי בית העסק מאפשר תשלום מקוון מבלי לחשוף את פרטי הרוכש. על פי הנחיות ארגוני האשראי הבינלאומיים ועל פי תנאי הרישיון, ארנק אלקטרוני שמשמש בין היתר לביצוע תשלום של פעילות הימורים אמור להיות מקודד בקוד של הימורים. על מנת לעקוף את סירוב המנפיקים האמריקאים לאשר עסקאות הימורים ועל מנת לעקוף מערכות בקרה של ארגוני האשראי נסלקו חלק מאתרי ההימורים בכ.א.ל ובכ.א.ל אינטרנשיונל באמצעות ארנקים אלקטרוניים באמצעותם התקבל תשלום על פעילות הימורים מבלי לסמנם בקוד האמור.
5. המאגד שייצג הנאשם העביר מסמכי חיתום של אתרי הארנק בידעו שארנקים אלו ישמשו כיסוי לסליקת פעילות הימורים בקידוד שניתן לארנק האלקטרוני ולא בקידוד הימורים.
6. באופן האמור הוטעו ארגוני האשראי והמנפיקים האמריקאים לחשוב שמדובר בעסקאות של ענף מסחר שאינו הימורים ואפשרו השלמת עסקאות ההימורים.
7. היקף פעילות הסליקה בקידוד כוזב של אתרי הארנק ששימשו כיסוי לסליקת הימורים תחת המאגד שייצג הנאשם עמד על כ- 78 מיליון דולר.
8. הנאשם סייע לכ.א.ל, לכ.א.ל אינטרנשיונל ולמנכ"לים של חברות אלו להציג מצגים כוזבים בפני ארגוני אשראי בינלאומיים:
 - א. מצג כוזב לפיו כ.א.ל וכ.א.ל אינטרנשיונל ערכו חיתום כנדרש לאתרי הארנק שאוגדו תחת המאגד שייצג הנאשם, ובמסגרתו נבדקה פעילותם החוקית והנאותות הפיננסית בעוד שבפועל החיתום נערך בידיעה כי הארנקים משמשים בין היתר מסווה לפעילות באתרי הימורים בהם משתתפים מהמרים אמריקאים.
 - ב. מצג כוזב לפיו כ.א.ל וכ.א.ל אינטרנשיונל סלקו עסקאות מרובות של פעילות סחר שאינה הימורים בעוד שבפועל סלקו עסקאות מהמרים אמריקאים.
9. בעקבות המצגים הכוזבים ובסיועו של הנאשם, קיבלו החברות אישור להשלים את עסקאות ההימורים וקיבלו מהמנפיקים האמריקאים עשרות מיליוני שקלים. כמו כן בעקבות המצגים הכוזבים גבו החברות הנ"ל בסיוע הנאשם עמלות בהיקף של מיליוני שקלים עבור שירותי הסליקה של עסקאות ההימורים מהם 7.5 מיליון ₪ שהגיעו לידי המאגד אותו מייצג הנאשם.

הסדר הטיעון

10. המדינה הגישה בעניינו של הנאשם כתב אישום יחד עם הודעה בדבר הסדר טיעון, שכלל הסדר עונשי מוסכם.
11. לאחר דיון ראשון במעמד הצדדים ובעקבות הערות בית המשפט הוגש כתב אישום מתוקן אשר הבהיר מהם סכומי הכסף שנסלקו במסגרת פעילות הארנקים האלקטרוניים במאגד שייצג הנאשם ומהו סכום העמלה שהפיק המאגד מאותה פעילות.
12. על פי הסדר הטיעון הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והצדדים הציגו הסדר עונשי אשר במסגרתו עתרו במשותף לעונשים הבאים:
- 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי פרק י"א סימן ו' לחוק העונשין. קנס של 1,500,000 ₪ שישולם בתוך 14 יום מיום גזר הדין או 6 חודשי מאסר בפועל תמורתו.
- הפקדת סכום של 7,500,000 ₪ בתוך 14 יום מיום גזר הדין כתנאי לשחרור נכסים התפוסים בידי המאשימה.
- במסגרת ההסדר הצהיר הנאשם כי בכספים נעברה עבירה ומקורם בביצוע העבירה בה הורשע וכן הוסכם כי אם לא יפקד הסכום האמור או חלקו, תעמוד יתרת התשלום לפירעון מיידי והיא תחולט מתוך הנכסים שיוותרו תפוסים בידי המאשימה. הנאשם הסכים למימוש דירת המגורים שלו לצורך חילוט יתרת התשלום.

הסדר הטיעון והוראות תיקון 113 לחוק העונשין

13. באי כוח הצדדים טענו כי במסגרת בחינת הסדר הטיעון אין מקום להתייחס למתחם ענישה הולם ודי לו לבית המשפט להשתכנע בסבירות הנימוקים העומדים בבסיס ההסדר. הצדדים הפנו בהקשר זה להחלטתה של כב' השופטת מרגולין בהליך מקביל בת"פ 16506-02-16 **מדינת ישראל נ' אסולין ואח'**. הסנגור הדגיש כי הדברים נכונים במיוחד במקרה זה מאחר ולא קיים בפסיקה מקרה שנסיבותיו דומות להרשעה התקדימית בה הורשע מרשו במסגרת תיק זה.
14. אינני מקבלת את עמדת הצדדים בכל הנוגע לצורך בקביעת מתחם ענישה הולם ומשמעויותיה היישומית במקרה שלפני.
15. בבית המשפט העליון אין אחידות דעים ביחס לשאלה האם יש צורך לקבוע מתחם ענישה הולם מקום שבו מוצג בבית המשפט הסדר טיעון הכולל טווח ענישה מוסכם או עונש "סגור".
16. כב' השופט זילברטל קבע בע"פ 8109/15, **אביטן נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים], פסקה 8 לפסק הדין מיום 09.06.16 כי:

"בפסיקת בית משפט זה אין לעת הזו הסכמה כללית באשר לאופן בו יש להתייחס לקביעת מתחם הענישה, אם בכלל, בגזירת עונשו של נאשם בהתקיים ענישה מוסכמת או טווח ענישה מוסכם במסגרת הסדר טיעון [...]"

השיקולים העומדים בבסיסם של הסדרי טיעון ובין היתר אלה שנוגעים לקושי ראייתי בתיק או לקשיים הכרוכים בניהול המשפט בעניינו של הנאשם אינם זהים לאלה שנוכללו בתיקון 113. לכן, יש הגורסים כי אין זה ראוי להחיל את השיקולים הקבועים בתיקון 113 במקרים של הסדרי טיעון (ראו יניב ואקי ויורם רבין "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה: תמונת מצב והרהורים על העתיד לבוא" הפרקליט נב 413, 467-468 (תשע"ג). בהתאם לכך, כאשר הסדר טיעון מבטא הסכמה ביחס לעונש עצמו, מבלי להתייחס למתחם הענישה הראוי, ייתכן שבית המשפט בבואו לבחון את הסדר הטיעון, לא ידרש לקביעת מתחם הענישה באותו מקרה, אלא יבחן האם העונש עליו הוסכם בהסדר משקף

כראוי את כלל שיקולי הענישה בסוג העבירות שבוצעו.

מנגד, יש שסבורים כי הסדרי טיעון אינם מתקיימים בחלל ריק ובעת בחינת סבירות הסדר הטיעון נדרש בית המשפט לבדיקה באשר למידה בה העונש המוסכם משקף כראוי את מדיניות הענישה הנוהגת (השיקולים שנקבעו בתיקון 113) יחד עם השיקולים לגיבוש הסדר הטיעון (ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל 4.12.13, ע"פ 4301/15 פינטו נ' מדינת ישראל (5.1.16) והאסמכתאות הנזכרות בפסק דינו של השופט מ' מזוז וההסתייגויות שהובעו שם על ידי השופט י' עמית ועל ידי). **כאמור, נראה שטרם נקבעה הלכה מחייבת בנדון."**

17. לאחרונה חזר כב' השופט זילברטל על הדברים ואף הוסיף עליהם בע"פ 2524/15 שפרנוביץ נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] פסקה 18 בפסק הדין מיום 08.09.16. כב' השופט זילברטל ציין כי קביעת מתחם ענישה בהתאם לשיקולים המנויים בתיקון 113 עשויה לגרום להשקפה שונה על הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים ולכוונה שעמדה בבסיסו שכן מדובר בשיקולים שונים לחלוטין. כפועל יוצא מכך, קביעת מתחם גבוה יותר המבוסס על שיקולים אחרים, עלולה להטות את העונש שנגזר כלפי מעלה ולהוביל להחמרה בעונש אותו היה הנאשם רשאי לצפות בעת עריכת הסדר הטיעון. לפיכך, קבע כב' השופט זילברטל (ואליו הצטרפו השופט הנדל והשופט שהם) כי:

"[...] נוכח הצגת רף ענישה עליון מוסכם, על כל סטייה לחומרה מן המוסכם, גם בקביעת מתחם העונש, להיעשות במקרים חריגים ותוך מתן נימוקים לכך."

18. את העמדה שעל פיה אין בית המשפט משוחרר מקביעת מתחם ענישה הולם, גם מקום שמוצג הסדר טיעון, בין שמדובר בהסדר עונשי סגור ובין שמדובר בהסדר הכולל טווח ענישה מוסכם, הביע כב' השופט מזוז במספר פסקי דין. על פי גישתו, כפי שהובעה בע"פ 4301/15 פינטו נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.1.16):

"[...] כאמור, אין בית המשפט כבול לעונש או לטווח ענישה שהוסכם בין הצדדים בהסדר טיעון, ועליו להחליט בהתאם לשיקול דעתו אם לכבד הסכמות אלה אם לאו. זאת, בהתחשב עם סבירות ההקלות שניתנו לנאשם בהסדר הטיעון והשיקולים שעמדו ביסוד הקלות אלה, מבחינת התאמתם לאינטרס הציבורי ולקידום תכליות המשפט הפלילי. כיוון שכך, ראוי ומחויב, לפחות במקרים בהם סבירות הסדר הטיעון אינה ברורה על פניה, כי בית המשפט יבחן את מתחם העונש ההולם, אלמלא ההסדר, לעבירות ולמעשים מושא הסדר הטיעון, על מנת שיוכל לשקול את סבירות העונש המוסכם אל מול העונש שהיה מתחייב אלמלא הסדר הטיעון (וראו גם: אורן איל-גזל "העונש ההולם לא תמיד יהלום" עורך הדין 70 (אוקטובר 2013))." השופט מזוז הפנה לפסק הדין בענין אופיר שאף בו קבע כי "... בצדק בחן תחילה בית משפט קמא את מתחם הענישה ההולם לעבירות בהן הורשע המערער בהתעלם מהסדר הטיעון, ורק לאחר מכן אימץ את הסדר הטיעון בכפיפות למבחן שקבע. כידוע בית המשפט אינו כבול לעונש עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר טיעון..."

19. במחלוקת פוסקים זו יש להזכיר גם את גישתו של כב' השופט מלצר בע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 4.12.13) אשר אימץ גם הוא את גישתו של פרופ' גזל-אייל לפיה **"במקרים שיש בהם ספק אם ההסדר עומד במבחני האיזון, מצווה כיום בית המשפט לקבוע הן את מתחם הענישה ואת העונש בתוך המתחם שהיה נקבע אלמלא היה הסדר"**.

השופט מלצר הוסיף כי להבחנה בין מתחם הענישה לבין טווח הענישה שהוסכם יש יתרונות ברורים של שקיפות.

"באמצעות הבחנה זו כל אדם מן הציבור, ולא רק הצדדים להליך - יכולים לדעת ולהבין בכמה

סטה טווח הענישה המוסכם ממתחם הענישה. בכך משרת הדבר אף את עיקרון פומביות הדין במובנו המהותי, שהוא יסוד חוקתי (ראו סעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה) והדבר עשוי גם לתרום לבקרה עמוקה יותר של הסדרי הטיעון הן בשלבי עריכתם הן בשלבי אישורם על ידי בית המשפט" (וראו האסמכתאות שם).

ראו עוד בגישה זו כב' השופט דנציגר (אליו הצטרפו הנשיאה נאור והשופט שהם) בע"פ 5953/13 **מדינת ישראל נ' אביטל** (6.7.14).

20. הצדדים כאמור, ביקשו להימנע מקביעת מתחם ענישה והציגו עונש סגור לפרטי פרטיו. למרות זאת, מצאתי כי יש ויש טעם להתייחס למתחם העונש ההולם. לא בכדי פרטתי תמצית מעובדות כתב האישום. מהות העבירות, היקפן, סכומי כסף של מיליוני שקלים, הפגיעה בתדמיתה של מדינת ישראל בשוק ההון הבינלאומי והשפעת המעשים על הדרך בה נתפס המסחר המקוון בארץ ובעולם, אינם מצביעים בבירור על ענישה שכוללת עונש של מאסר מותנה בלבד, לצד ענישה כספית. העונש שהוצג על ידי הצדדים אינו "מסביר את עצמו". הצגת ההסדר חייבה מתן הסברים על ידי באי כוח הצדדים וכך נאמר לשני הצדדים עוד טרם נרשמה הודאתו של הנאשם במסגרת ההסדר. קבלת הסדר הטיעון ללא קביעה המציבה את העונש המבוקש ביחס לענישה נוגת וללא התייחסות מפורשת אליה, אינה מאפשרת בקרה אמיתית על הסדר הטיעון. אישורו של ההסדר ללא התייחסות אל עולם מתחמי הענישה, מותיר תהיה בלתי פתורה בלב מי מהציבור שיעיין בכתב האישום.

21. פומביות הדין במובנה המהותי, זו המכירה בכך שהעונש סטה מן המתחם ובוחנת צדקתם של הנימוקים לכך, אלו הלקוחים מתוך המבחנים לבחינת הסדר טיעון, מחייבת קביעת מתחם, הצבת נימוקי ההסדר במבחן האיזון ובחינת השאלה כיצד ייתכנו חיי שיתוף בין השניים.

מבחן האיזון - הכוונה לשאלה אם מתקיים יחס ראוי בין האינטרס הציבורי הפרטי והאינטרס הציבורי הרחב שהתביעה מייצגת, לבין טובת ההנאה שניתנה לנאשם הכל לפי העקרונות שקבעה כב' השופטת ביניש בע"פ 1958/98 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (25.12.02).

22. מקובלת עלי גישתו של פרופ' **אורן גזל-אייל** כפי שהובעה במאמר "חריגה ממתחם העונש ההולם" (יפורסם בספר דורית ביניש, בעריכת קרן אזולאי, איתי בר-סימן טוב, אהרן ברק ושחר ליפשיץ, 2016) לפיה

"כאשר יש ספק אם העונש עומד במבחן האיזון, על בית המשפט לבחון בשלב ראשון מה העונש שהיה צריך להטיל על פי כללי תיקון 113, ואז לבחון אם החריגה מעונש זה, כמוצע בהסדר, עומדת בתנאי מבחן האיזון. ההכרעה אם העונש עומד במבחן האיזון תיעשה תוך השוואת העונש המוסכם לעונש שבית המשפט היה מטיל על הנאשם לו הופעלו הכללים הקבועים בתיקון, ובחינת משקלם של השיקולים שהוצגו בהסדר המצדקים הקלה בעונש זה".

עוד מוסיף הכותב, כי ייתכן שהעונש המוסכם יחרוג ממתחם הענישה ההולם ועדיין יעמוד במבחן האיזון ובית המשפט יקבלו.

23. מבחינה מעשית, כאשר מדובר בהסדר "סגור" וניכר בו שהוא עומד בדרישות מבחן האיזון, אין קושי לאמץ את ההסדר מבלי להידרש לשלבים המקדימים. המקרה שלפני אינו אחד מאותם מקרים ברורים מאלהם. ענישה צופה פני עתיד בגין עבירה של סיוע לקבלת דבר במרמה בהיקף של עשרות מיליוני שקלים בדרך שיש בה השפעה על התדמית והמוניטין של ישראל בעולם הבנקאי, אינה שייכת למקרים בהם ברור על פניו כי העונש עומד במבחן האיזון.

מדיניות הענישה וקביעת מתחם ענישה הולם

24. צודק הסנגור בטענו כי קשה מאוד לקבוע מתחם ענישה הולם נוכח העובדה שהרשעת הנאשם במקרה זה בעבירת מרמה תוך שימוש בארנק אלקטרוני היא הרשעה תקדימית וכי לא קיים בפסיקה מקרה כזה או דומה לו. עם זאת לא יכולה להיות מחלוקת שעסקינן בעבירה כלכלית בעלת השלכות חמורות מבחינת הפגיעה הקשה והנזק שנגרם לתדמית ולמוניטין של ישראל במישור הפיננסי. במובן זה, לא מדובר בחידוש כלשהו.

25. בע"פ 5823/14 שופרסל בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים ניתן ביום 10.8.15] התייחס כב' השופט רובינשטיין למדיניות הענישה הראויה בעבירות כלכליות ופסק כדלקמן:

"קו... בשנים האחרונות עמדו בתי המשפט ובהם בית משפט זה על הצורך בהחמרת הענישה בתחום העבירות הכלכליות, הניכרת עד כה בעיקר, אולם לא רק, בתחום העבירות בניירות ערך. כך למשל, במסגרת ע"פ 6020/12 מדינת ישראל נ' עדן [פורסם בנבו] (2013), הושת לראשונה עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח - עשרה חודשים - על מי שעשה שימוש במידע פנים; במסגרת ע"פ 99/14 מדינת ישראל נ' מליסרון [פורסם בנבו] (2014), הושת לראשונה עונש של מאסר בפועל - שנת מאסר - על מי שביצע את עבירת המניפולציה תוך "עירוב כוונות", דהיינו כוונה מסחרית לגיטימית ובצידה כוונה פלילית; ובמקרים רבים אחרים הושתו עונשי מאסר משמעותיים על מבצעי עבירות שונות בתחום זה, תוך מגמה ברורה של החמרת הענישה בעבירות הכלכליות (וראו למשל ע"פ 2103/07 הורוביץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2008); ע"פ 4430/13 שרון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014); ע"פ 4666/12 גורביץ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2012); ועוד). לטעמי, מגמה זו ראוי שתיושם גם לעניין עבירות מתחום דיני ההגבלים העסקיים, אשר בדומה לעבירות בתחום ניירות הערך, יש בהן כדי להשפיע על כלל הציבור והמשק; זאת במיוחד כאשר מדובר בחברות ענק כחברות נשוא הליך זה.

קז. החמרת הענישה נובעת מהשינוי התפיסתי בדבר עבירות "הצווארון הלבן". דהיינו, כי אף שמדובר בעבריינים אשר מגיעים ככלל מרקע נורמטיבי, וחרף היעדרו של "דם בזירת האירוע", מדובר בעבירות חמורות, אשר הנזק אותו הן גורמות לפרט ולציבור הוא רב. כפי שציין חברי השופט הנדל בעניין קודם:

"ככל שהכלכלה התפתחה והפכה למורכבת יותר, כך התרחב מנעד הפגיעה נגד הרכוש ... ואולם, על אף ה'הילה' (בלשון סגי נהור כפולה ומכופלת) העוטפת עבירות מסוג זה, ואולי דווקא בגלל הביצוע הסטרילי לכאורה של פגיעה כאמור, על מערכת אכיפת החוק והענישה לעמוד על המשמר ביתר שאת, תוך קביעה חד משמעית לפיה גם פגיעה זו אינה משתלמת" (ע"פ 8458/11 שובל נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (2012)).

אמנם, מדובר ככלל במקרים אלה במי שרקעם נורמטיבי ולעתים קרובות חיובי, ולא תמצאם שולחים ידם בפשע "קלאסי", אך להיטות היתר להצליח בעסקים ולנצח בקרבות העסקיים עלולה להביאם לעבירות, שמשמען הכלכלי-חברתי עלול להיות רב. חומרת העבירות והנזק אשר בצידיהם, המחייבים עונש שיהא בו כדי להרתיע הן את מבצעי העבירות והן נושאי משרה אחרים במבט לעתיד. כפי שהזדמן לי לציין במספר פרשיות, דווקא בעבירות אלה יש מקום רב יותר לסברה לפיה יוכל עונש משמעותי, ובמיוחד עונש מאחורי סורג ובריח, להשיג את מטרות ההרתעה - הן הרתעת היחיד הקונקרטי והן הרתעת הרבים...."

26. על חומרתה של עבירת קבלת דבר במרמה עמד בית המשפט במספר הזדמנויות ובהקשרים שונים של מעשי מרמה. בית המשפט התייחס לפגיעה בקניינם של הקורבנות, להפסדים שנגרמים להם ולחשש כי מעשי המרמה עלולים לערער את יחסי המסחר ההוגן והתקין. העונש הראוי כך נקבע, צריך לבטא את חומרת המעשים, את היקפם ואת סכום המרמה. ראו בין היתר ע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 721 (2004). להלן מספר דוגמאות בפסיקה שניתן ללמוד מהן על מתחם העונש ההולם למקרה שבדיון:

א. ברע"פ 5658/15 **סמירנוב נ' מדינת ישראל** (24.08.15) נדחה ערעור של נאשם, שהורשע בהחזקת ציוד לזיוף כרטיס חיוב, ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות והונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות. הנאשם שכפל שלושה כרטיסי אשראי ומשך סכום של ₪ 2,500 מאחד הכרטיסים שזיפו. בית משפט השלום גזר על הנאשם **10 חודשי מאסר בפועל** בנוסף לרכיבי ענישה נוספים וזאת לאחר שהתחשב לקולא בעברו הנקי של הנאשם ובהליך השיקומי שעבר. העונש אושר הן על ידי בית המשפט המחוזי והן על ידי בית המשפט העליון.

ב. בת"פ (מחוזי ת"א) 13742-04-11 **מדינת ישראל נ' דזלדטי** (17.2.16) נדון עניינו של נאשם שבאמצעות דרך ערמומית ומתוחכמת השתלט על כספו של אחר שהגיע כתייר לארץ. הנזקים אותם גרם דזלדטי הוערכו בסכום של 38.8 מיליון ₪. דזלדטי הורשע בקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות. כן הורשע במתן דיווח כוזב לפי חוק איסור הלבנת הון ובהטרדת עד. בגין אלו נגזר עליו **30 חודשי מאסר לריצוי בפועל**.

ג. בע"פ (מחוזי ת"א) 32070-05-12 **אבירם נ' מדינת ישראל ואח'** (08.07.13), נדון עניינו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בקבלת דבר במרמה. הוא קיבל לידי שטר מזויף, פנה ללשכת ההוצל"פ כדי לממשו, מסר לשם כך תצהיר כוזב, הצליח להביא במרמה למכירת נכס מקרקעין שהיה שייך לאחר ללא ידיעת האחר, ולקבל לידי, כתוצאה מאותה מכירה, כ-400,000 ₪. בית משפט קמא התחשב בכך שאף שהנאשם לא פעל לבדו, מסיבות שונות לא ננקטו הליכים נגד האחרים, והתחשב בנסיבות אישיות יוצאות דופן של הנאשם, שהיה נפגע פעולת טרור וכן לקה בסרטן והשית עליו **20 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי, פיצוי של 210,000 ₪ וקנס של 75,000 ₪. בית המשפט המחוזי מצא להקל בעונש ל- **12 חודשי מאסר בפועל** נוכח הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות.

ד. בת"פ (מחוזי י-ם) 17794-07-12 **מדינת ישראל נ' לוי** (23.6.13) הורשעה נאשמת על סמך הודאתה, במסגרת הסדר טיעון אשר הגביל את המאשימה לטעון לשנת מאסר אחת, בכפוף להשבת סכום של כ-154,000 ₪. הנאשמת הורשעה בקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ניסיון לקבלת דבר במרמה ומרמה והפרת אמונים. הנאשמת ניצלה את עבודתה במוסד לביטוח לאומי כדי לקבל במרמה סכום של 960,000 ₪ וביצעה מעשה מרמה והפרת אמונים במילוי תפקידה כעובדת ציבור. בסופו של יום הוטל על הנאשמת לרצות **שנת מאסר**. גזר הדין אושר על ידי בית המשפט העליון (ע"פ 5810/13 לוי נ' מדינת ישראל (22.12.13)).

ה. ברע"פ 2847/10 **צור נ' מדינת ישראל** (15.4.10) דובר בנאשם שהורשע בזיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר, ניסיון לקבלת דבר במרמה, עדות שקר, שימוש במסמך מזויף ושבוש הליכי משפט. הנאשם זייף הסכם למכירת חלק מדירה, בכך שחתם בו חתימה שנחזתה להיות חתימת גיסו, עמו היה לו סכסוך כספי, אשר היה הבעלים של אותו חלק. זאת עשה, כדי לקבל במרמה, באמצעות ההסכם המזויף ובאמצעות תצהיר שהגיש לבית המשפט, פסק דין לטובתו ולטובת רעייתו בנוגע לאותה דירה. בית משפט השלום הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, קנס של 10,000 ₪ ופיצוי למתלונן של 10,000 ₪.

בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור לענין העונש והקל ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות. הסיבות להקלה היו הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות (9 שנים) והסכמה של המאשימה להקלה מסוימת.

27. במקרה שלפני לא ביצע הנאשם מעשי זיוף והונאה כמעשים נלווים לעבירות המירמה ואף לא מעשים של הפרת אמונים. כמו כן העבירה בכתב האישום היא עבירת סיוע בלבד באופן שמדגיש כי הנאשם איננו העבריין העיקרי. מנגד, סכומי הכסף בהם מדובר בכתב האישום דנן, גבוהים לאין שיעור מאלו הנזכרים לעיל. היקף המרמה רחב, משך הזמן שהתבצעה ארוך ועיקר העיקר, נלווית למעשים השלכה על מעמדה של ישראל בשוק האשראי הבינלאומי, פגיעה בתדמיתה של ישראל והצגתה בשוק הבינלאומי כמדינה בה ניתן לעקוף הגבלות עולמיות על הימורים באינטרנט.

מעשי המרמה שנסקרו חלקם קלים בהרבה מעניינו של הנאשם, הסתיימו כולם עד אחד במאסרים בפועל.

28. צודקים באי כוח הצדדים כי מקרה כמו זה שלפני עדיין לא היה. לא ניתן להפנות לפסיקה דומה על שום ראשוניות העבירה והחידוש שבהרשעה בגין פעילות בארנק אלקטרוני. אלא שזו דרכו של עולם והפסיקה צועדת בעקבות המציאות המזמנת לה סוגים מתחדשים של עבירות מרמה.

29. בקביעת מתחם העונש ההולם, נתתי דעתי לכך שמדובר במעשים שתוכננו מראש ולא בגחמה רגעית או מעידה מקרית. במדרג החלק היחסי של הנאשם ביחס לביצוע העבירה, הנאשם קרוב יותר לחלק התחתון של הסולם, שכן חלקו בתיווך בין בתי העסק לבין חברות הסליקה ולא מדובר בעבריין העיקרי. הנזק שצפוי להיגרם מביצוע העבירה הוא נזק תדמיתי למותגי אשראי בינלאומיים של Visa ו-Mastercard ונזק שצפוי להיגרם כתוצאה ממינוח של מדינת ישראל כמדינה שבה יכולים מהמרים אמריקאים לעקוף את האיסורים על פי חוקי מדינתם ואת מערכות הבקרה של ארגוני האשראי הבינלאומיים. בנוסף, פעילות מסוג זה עלולה לחשוף את השוק הישראלי לסכנות של פשע מקוון, הונאה בכרטיסי אשראי ופעילות בלתי חוקית של בתי עסק לרבות ניצול הרשת להלבנת הון. קשה מאד לאמוד את הנזק שנגרם בפועל למעמדה של ישראל בשוק ההון ולמעמד חברות האשראי כאן.

30. הערכים המפורטים לעיל הם רק חלק מן הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה. בנוסף בכל עבירת מרמה נפגעים ערכים של אמון ושוויון. אמון הציבור ביושרתה ובחוסנה של המערכת הפיננסית ובחוקיות פעולותיהם של גופים גדולים כמו חברות האשראי, ושוויון בין מי שמרוויח את כספו בעמל וביושר, תוך שהוא כפוף לרגולציה על כל הכבדתה המעשית והבירוקרטית אל מול מי שנהנה מהפרת הכללים וגריפת רווחים קלים.

31. קביעת מתחם ענישה הולם אינה חפה מקשיים במקרה שבו כתב האישום שהוגש הוא גיבוש של הסכמות המבוססות על נימוקים שאינם מתחום מתחמי הענישה ואפשר שכלל אינם חשופים בפני בית המשפט. שיקולים שהביאו לגיבוש הסדר הטיעון והשפיעו על ניסוח כתב האישום, שיקולים הקשורים להערכת הצדדים את הסיכויים-סיכונים שלהם, שיקולי התביעה המעדיפה הרשעה בטוחה ושיקולי נאשם המעדיף וודאות וסיום ההליך באופן ידוע. מתחם העונש ההולם מתעלם מכל אלו והוא בעל אמירה נורמטיבית הנקבעת על פי העובדות שבכתב האישום והנסיבות המפורטות בו. המפגש בין סוגי השיקולים השונים יעשה רק לאחר קביעת המתחם, למרות הקושי המובנה בקביעת מתחם כאשר כתב האישום הוא גיבוש הסכמות במסגרת הסדר טיעון.

32. בשוקלי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, מדיניות הענישה בעבירות מרמה אחרות והנסיבות הקשורות בביצוע

העבירה אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשים מאסר בפועל וכן ענישה כספית וענישה נלווית.

33. העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם אמור היה להתקרב לרף התחתון של המתחם וזאת בשל נטילת האחריות, העדר עבר פלילי, הנזק שנגרם לנאשם בשל שנות החקירה הרבות והפרסום שנלווה להן, שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק וכן חלוף הזמן מאז בוצעו העבירות.

מתחם העונש ההולם מול מבחן האיזון

34. כאשר מוצג הסדר טיעון לאישור בית המשפט, שומה על בית המשפט לבחון את מידת הווייתור שוויתר הנאשם נוכח סיכויי ההרשעה או הזיכוי אלמלא ההסדר, וכן את השיקולים שהנחו את התביעה להגיע להסדר הכולל הקלה עונשית ניכרת (ראו שוב ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל שכבר הוזכר לעיל).

35. במקרה דנן, הודאתו של הנאשם משמעותה חסכון ניכר בזמן השיפוט. מדובר בהליך רחב היקף וניהולו היה מחייב שמיעה של עשרות עדים, רבים מהם מחו"ל. הצדדים התייחסו לקושי הראייתי בהוכחת האמור בכתב האישום, בשים לב לכך שמדובר על מיליוני עסקאות שבוצעו באמצעות הארנק האלקטרוני והשימוש בראיות סטטיסטיות ובראיות נסיבתיות על מנת להצביע על עסקאות נקודתיות כעסקאות הימורים. שני הצדדים הסכימו כי יקשה על המאשימה להוכיח "עסקה-עסקה" ואי החוקיות שבה ולערך הפרדה בין עסקאות תקינות שבוצעו באמצעות הארנק האלקטרוני לבין עסקאות ההימורים. השימוש בראיות סטטיסטיות אפשר ויאפשר על ידי בית המשפט ויביא להרשעתו המלאה של הנאשם אך אפשר והתוצאה תהיה הרשעה בסכומים נמוכים בהרבה מאלו הנקובים בכתב האישום. כך או כך, טענו שני הצדדים כי הרשעה בשל שימוש באופן בו נהג הנאשם בעסקאות ארנק אלקטרוני היא ראשונית, חדשנית ופורצת דרך, גם בארץ וגם בהשוואה להליכים פליליים מקבילים בחו"ל.

36. באי כוח הצדדים הפנו לכך שהנאשם ייצג מאגד אחד מתוך מספר גדול מאד של מאגדים וחלקו קטן ביחס להיקף הכללי של המעשים. בעוד הנאשם נתפס ועומד לדין בישראל, אין מידע ביחס להעמדתם לדין של יתר המאגדים ונציגיהם שכן אלו אינם בסמכות השיפוט בישראל. מטיעוני הצדדים עולה כי יתכן שנגד כל אותם רבים אחרים לא ננקטו הליכים משפטיים כלשהם. על רקע זה, יש משקל נוסף להודאתו של הנאשם וללקיחת האחריות.

37. באי כוח הצדדים התייחסו לתשלום קנס בסכומים נכבדים ולהשבת הכספים באופן שמעקר תמריץ לביצוע עבירות מסוג זה. כן הסכימו כי סכומי הקנס והחילוט מהווים מענה כספי, שאף גבוה מהסרת המחדל.

38. הצדדים הפנו לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות וסיומן בשנת 2010. אמנם לא מדובר בשיהוי, בשל מורכבות החקירה והיקפה, אך בעולם המציאותי חלפו כתשע שנים מאז בוצעו המעשים ובמהלכן נפגעו עסקיו של הנאשם כתוצאה מן הפירסומים ומהקפאת נכסים בשווי רב.

אחידות הענישה - בחינת העונש שנגזר על מעורבים אחרים בפרשה

39. כתב האישום המתוקן מצביע על מנכ"ל חברת כ.א.ל ומנכ"ל חברת הבת כעל העבריינים המרכזיים בפרשה ועל החברות הנ"ל כמבצעות העיקריות והישירות של העבירות. בעניינה של חברת האשראי הגיעה המדינה להסדר כספי לפיו יחולטו מחברת כ.א.ל 85 מיליון ₪ ולא יוגש כתב אישום. מי שהיה פעיל בהקשרים אלו בחברות פוטר מבלי שננקטו נגדו הליכים פליליים ובנוגע למנהלים צפוי להיות מוגש כתב אישום נפרד. משכך לא קיים בשלב

הזה עונש בר השוואה שייגזר מעונשיהם של המעורבים העיקריים בפרשה. כתב האישום הקודם שכן הוגש, נוגע לעניינם של אחרים אשר מבחינת מעמדם בסולם הפליליות, מוקמו על ידי המדינה, כחמורים יותר מן הנאשם. מדובר בת"פ (ת"א) 16506-02-16 **מדינת ישראל נ' אסולין ואח'**. הנאשמים באותו הליך היו בעלי חברה ששימשה כנותן שירותים למאגד גרמני (Ritarium) שאיגד תחתיו אתרי הימורים באינטרנט. אתרי הימורים הועברו לסליקה בכ.א.ל בקידוד כוזב על ידי המאגד ריטוריוס באמצעות הנאשמים. בדרך זו קיבלו במירמה כ.א.ל, המנכ"ל, מנכ"ל חברת הבת והנאשם אסולין בסיועה של הנאשמת שגב, אפשרות לסלוק אתרי הימורים בהיקפים של מיליארדי שקלים. באי כוח הצדדים בהליך שלפני הפנו לכך שמעשיו של הנאשם קלים בהשוואה למעשיהם של אסולין ושגב. אסולין ושגב העבירו מסמכי חיתום כוזבים של אתרים פיקטיביים על מנת להימנע מקידוד בקוד של הימורים. כמו כן הינחו אותם נאשמים את בעלי אתרי ההימורים כיצד להציג את האתרים כך שלא יעוררו חשד. תמורת פעילותם זכו הנאשמים בעמלה של 0.3% ממחזור הסליקה של בתי העסק של ריטוריוס בכ.א.ל.

40. בעניינם של אסולין ושגב כיבד בית המשפט הסדר טיעון במסגרתו נגזרו על אסולין 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועל שגב 3.5 חודשי מאסר בעבודות שירות. כל אחד מן הנאשמים שילם קנס בסך 1.5 מיליון ₪. בית המשפט ציין כי חלקם של הנאשמים אינו גדול מבחינת היקף המעשים ומבחינת מעמדם בהקשר של חובות חוקיות וחוזיות מול גופים וגורמים רגולטוריים בינלאומיים וישראלים. בית המשפט ציין כי הנאשמים היו גורמים מתווכים ותפעוליים ולא נהנו מרווחי הפעילות האסורה אלא מהגדלת מחזורי הפעילות.

41. באי כוח הצדדים הדגישו בדיון שלפני כי המעשים בהם הורשע הנאשם חמורים פחות ממעשי אסולין ושגב. הנאשם לא יצר ולא העביר מסמכים כוזבים ובניגוד לנאשמים האחרים, לא עשה דבר על מנת להסוות אתרי הימורים כך שיחזו להיות אתרים מסחריים אחרים. בעוד בעניין ריטוריוס תרמו הנאשמים ליצירת מאות בתי עסק כוזבים, לא כן הנאשם. כן הפנו לכך שמעשיו נעשו בהיקפים קטנים בהרבה מאלו שהוזכרו בכתב האישום המקביל ולפרק זמן קצר במחצית.

42. באי כוח הצדדים מסרו כי פרט לחברות עצמן ולמנכ"לים לא יוגשו כתבי אישום נוספים בפרשה שכן יתר המעורבים אינם נמצאים בישראל, הפעילות לא בוצעה בישראל ומדובר בגופים שאינם נכנסים לסמכות השיפוט בארץ. נקודת ההשוואה אם כן מוגבלת אך ורק לגורמים שפורטו עד כאן.

43. כפי שקבע בית המשפט גם בענין אסולין ושגב, העונש שהוצג על ידי הצדדים חורג לקולא ממתחם ענישה הולם, לו קבע בית המשפט מתחם כזה. שוכנעתי כי עניינו של הנאשם חמור פחות מעניינם של אסולין ושגב, בשל העדר רכיב אקטיבי של טיפול במסמכים כוזבים והדרכה של בתי עסק כיצד לכזב, וביצוע המרמה תוך הסתפקות בפלטפורמה שמאפשרת בהגדרתה כיסוי והסוואה.

חריגה ממתחם העונש ההולם בשל קיומו של הסדר הטיעון

44. הקשיתי על הצדדים בטענותיהם על מנת לקבל הסברים של ממש לעריכת הסדר עונשי מקל אשר חורג ממתחם העונש ההולם. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ולאחר ששבתי ושקלתי מלוא הנתונים כפי שפורטו בהרחבה בסעיפים 35-42 לעיל, נחה דעתי כי הסדר הטיעון ראוי ומאזן באופן סביר בין האינטרס החברתי לבין עניינו של הנאשם.

45. הסכמתה של המאשימה לעונש המקל, מתגברת על הקושי הראייתי שהוסבר ופורט בהרחבה. מנגד האיזון נכון

כך שאין בהרשעת הנאשם במסגרת ההסדר להקים את החשש הנגדי שמא מדובר בהרשעת שווא. שני הצדדים הסכימו על ההערכה המבוססת על החומר הראייתי ועל ניסיונם המקצועי העשיר כי בסופו של יום היה הנאשם מורשע, אם כי כל אחד מהם טען להיקף שונה מבחינת התוצאה הכספית הסופית. מאחר ולא נשמעו ראיות, הידיעה הבלעדית בנוגע לעוצמת הראיות ומשמעותן נתונה בידי הצדדים לבדם. בין השיקולים הענייניים אותה חייבת התביעה לשקול נמצא גם החיסכון הניכר בזמן השיפוטי. לנתון זה משקל של ממש בתיק דנן לאור סוגן של הראיות והצורך להתייחס למיליוני עסקאות ולניתוחן. הודאתו של הנאשם וקבלת האחריות, סוללת במובן מסוים נתיב בטוח יותר להרשעתם של העבריינים הראשיים בפרשה. החידוש שבהרשעה בגין עסקאות שבוצעו באמצעות שימוש בארנקים אלקטרוניים, תפתח פתח להגברת ביקורת ואכיפה בתחום עבריינות פיננסית אשר עד היום לא נבחנה בבתי המשפט. בהקשר זה, ענישת הנאשם הראשון בתחום חדש, מסמנת עמדה עדכנית של רשויות החוק, אך יש משמעות להיותו של הנאשם ראשון שנענש בגין מעשה מסוים, מבלי שנטען כי הוא הראשון שביצע מעשה זה. כפי שפסק בית המשפט העליון בהקשר זה כי **"העלאת רף הענישה צריכה להיעשות בהדרגתיות, תוך בחינה כפולה של רף הענישה הנוהג, הן ביחס לעבירות הקונקרטיות שבפניו [...] והן ביחס לעבירות אחרות בדיני עונשין"** ראו ע"פ 8465/15 **בן זקן נ' מדינת ישראל** (12.9.16) פסקה 15 לפסק דינה של כב' השופטת חיות והפסיקה המאוזכרת שם.

46. זאת ועוד, לו קבעתי עונש על פי מתחם העונש ההולם לבדו, הרי שנמצאתי מחמירה עם הנאשם, מעבר למעורבים אחרים בפרשה, אשר חלקם חמור מחלקו. עונשו של הנאשם אולי היה מתאים יותר לו עמד כשלעצמו, אך בהשוואה לאחרים, לא יכול היה להתקיים ולא היה בו כדי להתיישב עם עקרון אחידות הענישה ועקרון השוויון בפני החוק, ראו בהקשר זה ע"פ 5769/14 **אלרואי נ' מדינת ישראל** (20.09.15).

47. לאלו מצטרף הרכיב הכספי המכביד, אשר אף הוא מוסכם על הצדדים כחלק מהסדר הטיעון. לאחר שהצדדים הבהירו מהו סכום העמלות שהתקבל על ידי הנאשם כתוצאה מביצוע העבירה, הובהר כי סכום הקנס ביחד עם סכום הכסף שיחולט הוא בבחינת השבה ואף למעלה מכך.

48. קיימת דעה בפסיקה ובהגות הגורסת כי לא ניתן לפטור נאשם ממאסר על שום תשלום קנס גבוה, שכן בכך יש להגדיל את אי השוויון שבין העשיר לדל. זה שהממון בכיסו, יפדה את חירותו והאביון יושלך למאסר. דעה זו הובעה על ידי כב' השופטת שיצר בע"פ (ת"א) 71835/02 **שוב נ' מדינת ישראל** (27.2.05), שם קבעה (בדעת מיעוט בערעור) כי **"עריכת איזון מחודש של הענישה ע"י הגדלה של הקנס הכספי בצורה משמעותית ביותר לא נראית ראויה. בדרך זו תיוצר אפליה בין עני לעשיר. הגביר שהממון בכיסו יוכל לפדות עצמו ממאסר והאביון ישב מאחורי סורג ובריח"** (פסקה 8 לפסק דינה).

49. מנגד לא התשלום הגבוה הוא ש"מציל" את הנאשם ממאסר, שכן קנס כספי משמעותי ביותר הוא רכיב שבלעדיו אין. תשלום הקנס הגבוה הוא נקודת המוצא לבחינת ההסדר אך אינו הנימוק לקבלתו.

50. **סוף דבר** - לאחר כל שנאמר אני מאשרת את הסדר הטיעון ומכבדת אותו, אף שהוא חורג לקולא ממתחם העונש ההולם וזאת מאחר ושוכנעתי כי העונש המוצע מאוזן על פי מבחני הלכת פלוני ונשקלו נכונה מכלול האינטרסים הן מצידו של הציבור והן עבור הנאשם.

אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי פרק י"א סימן ו' לחוק העונשין.

ב. קנס בסך 1,500,000 ₪ שישולם בתוך 14 יום מיום גזר הדין או 6 חודשי מאסר בפועל תמורתו.

ג. הפקדת סכום של 7,500,000 ₪ בתוך 14 יום מיום גזר הדין כתנאי לשחרור נכסים התפוסים בידי המאשימה והמפורטים בהודעה על הסדר הטיעון.

רשמתי לפני הצהרתו של הנאשם, במסגרת ההועדה על הסדר הטיעון אשר נחתמה גם על ידו, כי בכספים נעברה עבירה ומקורם בביצוע העבירה בה הורשע וכן את הסכמתו כי היה ולא יפקיד הסכום האמור או חלקו, תעמוד יתרת התשלום לפירעון מיידי והיא תחולט מתוך הנכסים שיוותרו תפוסים בידי המאשימה. כן רשמתי לפני הסכמתו של הנאשם למימוש דירת המגורים שלו לצורך חילוט יתרת התשלום.

בהסכמת הצדדים מובהר כי הקנס וסכום הכסף שנקבע כי יחולט, יכול וישולמו במטבע זר בהתאם לנהלי מזכירות בית המשפט.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ה' טבת תשע"ז, 03 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.